

(CD-62) ૧ – શ્રી સર્વા-ત્રિ અતિશય

શ્રી સર્વા-ત્રિ અતિશય વ્યક્તા, જય તીર્થકર તીથ્યાગ્મા,
ત્રિકાળે નમઃ અરિહંતાણાં, સ્થાવર જંગમ સ્વસ્થાત્મા.

અભ્યંતર સ્વૈ શક્તિ ગુણોધર, દેહની સાથે સિક્ષાપ્દા,
અનંત દર્શન, અનંત જ્ઞાન, સ્વ-ચારિત્ર્યે વીર્યવતા.

જન્મે ત્યારે રૂપલ, સૌરભ, મળ-મૂત્રાદિ રહિત પિંડ,
શ્વેત રક્ત ને અતુલ બળધર, પરસેવો ના પ્રસવે જિન.

વૈક્રિય લબ્ધિ મતિ-ચાતુર્ય, વૈભવ-વર્ધક પુણ્યાત્મા,
બચપણથી આકર્ષિત ખુશબો, રમણીય મનહર મુક્તાત્મા.

શ્રુત, અવધિ ગર્ભિત આત્મસ્થ, મહીં વીતરાગી સૌમ્યતા,
નિરાકાર પ્રગટ જે દેહે, નમ્રતીથ્યરસ મૂર્તાત્મા.

કેવળજ્ઞાન પછી તે અતિશય, કાયા પડછાયા-વિહિન,
આંખોના પલકારા ન્હોયે, ચાર દિશામાં મુખારવિંદ.

નખ કે વાળ ન વધે કદીયે, આકાશી-ગમના અ-પિંડ,
ચરમ શરીરી હે અવતારા, ધન્ય ધરા ત્વમ માત-પિતા.

સિક્ષાણં થાશે તે પહેલાં, તીર્થકર છે મોક્ષાત્મા,
ધરતી ઉપર આવે ન પાછાં, થઈ ગયાં જે સિક્ષાત્મા.

સાકારી રૂપે પ્રત્યક્ષા, અરિહંતો છે દિવ્યાત્મા,
ચાર ગતિથી નમસ્કૃતા હે, જઈ હો, જય હો પરમાત્મા.

દેવોથી કૃત અતિશય શોભિત, સર્વ જીવાત્મે મૈત્રીભાવ,
વિચરણ કાજે દર્પણ જેવી, કંટકવિહિન ભૂમિ પ્રભાવ.

પગલાં આગળ સુવર્ણ કમળો, દસે દિશામાં નિર્મળતા,
મંદ સુગંધી વાયુ લહેરે, ફૂલ-ફળ ધાન્યે રસકસતા.

આગળ ચાલે ધર્મચક્ર ને, મંગળકર્તા દ્રવ્યે-ત્રિ,
જે જીવ પેઠા સમોસરણમાં, પ્રાકૃત ભાવો વિસરે જી.

મધુરં મધુરી દેશના અસ્ખલ, આવરણભેદક શ્રી વાણી,
હિત, મિત, પ્રીતકર શીતલ શાંતલ, લોકાલોકે ઉજિયારી.

જડ-ચેતનને પ્રભાવે પલટે, અ-શોક વૃક્ષ ને પુષ્પ-વ્રષા,
દિવ્ય ધ્વનિ, ચામર ને સિંહાસન, આભામંડળ છત્ર-ત્રિ-છત્રા.

ગગન ગાજે કુંદુભિ નાદમ, ચૌ-મુખ શ્રી મુક્તિ-દાતા,
નમો શ્રી અર્હ વીતરાગાય, જય તીર્થકર જ્યોતાત્મા.